

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422010254
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6422010254.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovaného G. L., stíhaného pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. účinného do 30.04.2022, na verejnom zasadnutí dňa 29. novembra 2022 o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného Mareka Kosorína proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/45/2022 zo dňa 15.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného G. L. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/45/2022 zo dňa 15.06.2022 bol obžalovaný G. L. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. účinného do 30.04.2022, na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase asi o 22,00 hod. dňa 16.07.2021 zakúpil od nezistenej osoby v obci R., okres Q., bielu kryštalickú látku - metamfetamín, kde prišiel ako spolujazdec na osobnom motorovom vozidle zn. K. P., ev. č. ZV XXX EH, pričom cestou do Banskej Štiavnice časť tejto látky odsypal do 2 ks injekčných striekačiek, pričom jednu dal vodičovi obv. D. H. a jednu spolujazdcovi sediacom na zadnom sedadle obv. F. A., ktorí mu za túto látku zaplatili peniaze už cestou do obce R., obv. D. H. mu dal 100 €, za ktoré mu mal dať 15 dávok pervitínu a obv. F. A. mal dostať pervitín za finančnú hodnotu 100 €, pričom dňa 17.07.2021 asi o 00,00 hod. bolo vozidlo počas preventívno-bezpečnostnej akcie „Doga“ zastavené políciou pri materskej škole, na ul. G. v R. H., kedy po vystúpení z vozidla obv. G. L. odhodil na zem pri aute cigaretovú krabičku zn. Marlboro, v ktorej sa v plastovom sáčku nachádzala látka o hmotnosti 1,799 g s obsahom metamfetamínu 75,2% hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 17 obvyklým jednorazovým dávkam, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. Za to mu súd podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 5, 8 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3roky a 8 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o treste uloženom páchatelovi skorším trestným rozkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 13.01.2022 sp. zn. OT 7/2022, ktorým bol odsúdený pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený,

určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov, k trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá na dobu 3 rokov; ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie okresný prokurátor, a to proti výroku o treste. V písomných dôvodov odvolania v podstate namietal výšku uloženého trestu odňatia slobody, keďže súd prvého stupňa mal ukladať trest odňatia slobody v takej výške, ktorá by zodpovedala ustanoveniam Trestného zákona. Príslušný súd teda ukladal trest odňatia slobody pri úvahe, že v konaní obžalovaného prevažovali poľahčujúce okolnosti, kedy za použitia ďalších ustanovení Trestného zákona, by sme sa dostali na sadzbu 5 rokov a 4 mesiace až 7 rokov a 8 mesiacov (§ 38 ods. 5 Tr. zák.), z ktorej za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam by mohol súd uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov, 6 mesiacov a 10 dní do 7 rokov a 8 mesiacov.

Súd však v napadnutom rozsudku jednoznačne okrem iného vyhlásil, že obžalovanému G. Kosorínovi ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 8 mesiacov. Z vyhláseného rozsudku potom vyplynulo, že súhrn poľahčujúcich okolností sa rovnal súhrnu priťažujúcich okolností, z uvedeného je teda zrejme, že výška trestu odňatia slobody sa vzhľadom na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nemenila, je teda od 3 rokov do 10 rokov. Pri použití ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. sa zvyšuje dolná hranica o jednu polovicu, pričom nová výška trestnej sadzby takto ustálenej je trest odňatia slobody od 6 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov. Ak by teda súd využil ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, potom by už mohol uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere najmenej od 4 rokov a 4 mesiacov do 10 rokov. Podľa názoru prokurátora mal byť teda ukladaný trest odňatia slobody minimálne od 4 rokov a 4 mesiacov a viac, pričom trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 8 mesiacov preto považuje za nesprávny, nezákonný, v rozpore s ustanovením Trestného zákona.

Z uvedeného dôvodu navrhol, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu prokurátora a vo veci sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému G. L. primeraný a zákonný trest odňatia slobody, pričom ďalšie výroky z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom možno považovať za správne.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj obžalovaný G. L., a to tak isto proti výroku o treste odňatia slobody, ktorý považuje za neprimeraný. V tejto súvislosti poukázal na to, že trestné právo vychádza z princípu, že trestná represia musí byť úmerná a rozumná, a teda má spôsobovať ujmu len v takom rozsahu, aký je nevyhnutný pre splnenie účelu trestu. Tento rozsah bol podľa obhajoby obžalovaného prvostupňovým súdom prekročený. Obhajoba je toho názoru, že okolnosti tohto prípadu odôvodňujú uložiť obžalovanému miernejší trest, ako mu bol uložený napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu. V každej trestnej veci bez rozdielu musí pri rozhodovaní o treste existovať možnosť prihliadať na okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Trest má byť výsledkom zrelej právnej úvahy, nie výsledkom matematickej rovnice po aplikovaní úkonov sčítania, odčítania, násobenia, či delenia. Platí, že ak bude trest resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie- bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Preto obhajoba požiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a rozhodol sám tak, že uloží obžalovanému primeraný nižší trest odňatia slobody.

Dňa 29.07.2022 obžalovaný doplnil dôvody odvolania v tom zmysle, že podľa jeho názoru sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., ako aj podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. V tomto smere obhajoba chce poukázať na to, že nešlo o typické dílerstvo, ale o spoločnú konzumáciu zakázaných látok. Spoločenská nebezpečnosť takéhoto konania je oproti klasickému dílerstvu nepomerne nižšia, zákon však medzi týmito nerozlišuje. Rovnako obhajoba nesúhlasí s tým, že prvostupňový súd obžalovanému pričítal priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. Ako je zrejme, prvostupňový súd obžalovanému ako priťažujúcu okolnosť, majúcu za následok zvýšenie zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pričítal opätovne spáchanie zločinu a zvýšil spodnú hranicu stanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Prvostupňový súd však už ďalej nemôže pričítat obžalovanému aj spáchanie viacerých trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.), resp. predchádzajúce odsúdenie (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Išlo by o kumuláciu priťažujúcich okolností s

rovnakým základom, čo zákon nedovoľuje. Navyiac pred týmto odsúdením bol obžalovaný odsúdený za majetkovú trestnú činnosť a nie drogovú trestnú činnosť, teda vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia na tieto odsúdenia ako na prirážajúcu okolnosť prvostupňový súd prihliadnuť vôbec nemusel. Z uvedeného dôvodu zotrvali na svojom návrhu uvedenom v odvolaní.

Ďalej obžalovaný k odvolaniu prokurátora zaslal svoje stanovisko, z ktorého v podstate vyplynulo, že s odvolaním prokurátora nesúhlasí, naopak okolnosti prípadu a pomery páchatel'a podľa obhajoby odôvodňujú uložiť obžalovanému ešte miernejší trest, ako mu bol uložený napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu. V tomto smere poukazuje na odôvodnenie odvolania, pričom tam uvádzané skutočnosti neuvádza duplicitne. Preto odvolanie prokurátora navrhuje zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania okresného prokurátora, súčasne však modifikuje jeho návrh v tom, že navrhuje v napadnutom rozsudku zrušiť výrok o treste a rozhodnúť o uložení nepodmienečného trestu obžalovanému bez aplikácie ustanovenia § 39 Tr. zák., za súčasnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. Odvolanie obžalovaného potom navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že nesúhlasí so závermi krajského prokurátora, naopak navrhuje aplikovať ustanovenie § 39 Tr. zák., keďže k tejto aplikácii došlo aj z toho dôvodu, že pôvodný návrh okresného prokurátora sa týkal uzavretia dohody o vine a treste, preto je potrebné rešpektovať aj aplikáciu tohto ustanovenia. Pokiaľ ide o ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., k tomu obhajca poukázal na odsek 7, ktorý upravuje možnosť nezohľadniť sprísňujúce ustanovenia Trestného zákona vo vzťahu k ukladaniu trestu. Preto navrhol zamietnuť odvolanie okresného prokurátora a vyhovieť odvolaniu obžalovaného.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí sa pripojil k návrhu svojho obhajcu. Uviedol, že si je vedomý konania, ktorého sa dopustil, je mu to veľmi ľúto, stalo sa mu to prvýkrát. Chcel by preto požiadať súd, aby mu uložil miernejší trest, bolo to z jeho strany nerozvážne konanie, v tej dobe to považoval za srandu, dnes si uvedomil, že takto žiť nechce a čo najmenej času chce stráviť vo výkone trestu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaných odvolaní v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania okresného prokurátora a obžalovaného G. L. nie sú dôvodné.

V tomto smere odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd v zmysle § 257 ods. Tr. por. prijal. Preto obžalovaný svoje odvolanie mohol smerovať len proti výroku o treste.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd preskúmal výrok o treste a zistil, že okresný súd uložil obžalovanému za jeho konanie súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Prvostupňový súd vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie Trestného zákona obžalovanému priznal dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), n) Tr. zák. a dve prirážajúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., teda pomer poľahčujúcich okolností k prirážajúcim bol 2:2.

Keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin, keď už v minulosti bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/77/19 zo dňa 11.09.2019 pre zločin krádeže, v takom prípade sa podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Prvostupňový súd obžalovaného súčasne odsúdil za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, preto mu uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad ukladania úhrnného trestu.

V prípade obžalovaného G. L. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením v zmysle § 172 ods. 1 Tr. zák., vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný skutok umožňujúci obžalovanému uložiť

trest odňatia slobody vo výmere 3 až 10 rokov. Na základe modifikovanej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. obžalovanému bolo možné uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere minimálne 6 rokov a 6 mesiacov.

Z uvedeného dôvodu po vyhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pre určovanie druhu trestu a jeho výmery odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie na obžalovaného nie je potrebné vplývať trestom odňatia slobody na základe modifikovanej trestnej sadzby, ktorá je neprimerane prísna a pôsobí iba represívne, pričom obžalovaný v minulosti páchal prevažne majetkovú trestnú činnosť.

Preto sa odvolací súd nestotožnil s odvolacími námietkami okresného prokurátora, keďže účel trestu je možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. V tomto smere krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, „že sa cíti byť vinný“, ktoré prvostupňový súd prijal.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak je možné páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno toto ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. po prijatí vyhlásenia súdom, keďže páchateľ neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom garantované rozhodnutie súdu o konkrétnom druhu a výške uloženého trestu.

Vo všeobecnosti analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona, avšak v iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchateľa odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené prvostupňový súd u obžalovaného správne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam pri ukladaní trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Prihliadajúc na ustanovenie § 38 ods. 8 Tr. zák., keď zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom ani ustanovenie § 39 Tr. zák. neustanovuje, že pri znižovaní trestnej sadzby sa vychádza z modifikovanej trestnej sadzby stanovenej podľa § 38 ods. 4 až 6 a § 41 ods. 2 Tr. zák. Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, prvostupňový súd správne obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd má za to, že takto uložený trest splní svoj účel v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, že uložený trest je pre obžalovaného neprimerane prísny, k tomuto krajský súd poznamenáva, že v prípade obžalovaného ide o 14 krát súdne trestanú osobu, preto uložený trest odňatia slobody v uvedenej výmere nie je možné považovať za neprimerane prísny. Pokiaľ ide o argumentáciu obhajoby ohľadne ustanovenia § 38 ods. 7 Tr. zák., po nadobudnutí účinkov Nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011, o nesúlade § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou s článkom 1 Ústavy SR, v súčasnej dobe už nemôže nastať situácia, že by súčasné použitie § 38 ods. 4, 5 alebo 6 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. bolo pre páchateľa neprimerane prísne. Ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. je tak po zverejnení označeného nálezu ústavného súdu v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 od 21.12.2012 obsolentné.

Na druhej strane odvolací súd musí konštatovať, že sa plne stotožňuje s názorom obhajoby, „že uložený trest páchateľovi by mal byť výsledkom zrelej právnej úvahy súdu, nie výsledkom matematickej rovnice po aplikovaní úkonov sčítania, odčítania, násobenia, či delenia“. V tomto smere do budúcnosti by sa mal zákonodarca zamyslieť nad úpravou zásad ukladania trestov. V mnohých prípadoch totiž tzv. matematicky vypočítané tresty neumožňujú ukladať v konkrétnych prípadoch spravodlivé tresty. Súdny potom pri dodržiavaní zásady, že uložený trest musí byť nielen zákonný, ale aj spravodlivý, musia

v konkrétnych prípadoch komplikovane dospievať k uloženiu spravodlivého trestu pre konkrétneho obžalovaného, čo spôsobuje zbytočné aplikačné problémy, ktoré si podľa názoru odvolacieho súdu slovenské trestné právo mohlo odpustiť.

Odvolací súd ďalej neprihliadol ani na ďalšie námietky obžalovaného týkajúce sa priťažujúcich okolností, tieto nemali vplyv na výmeru trestu, keďže boli v pomere 2:2. Navyše nemali vplyv na právnu kvalifikáciu skutku, obžalovaný bol uznaný vinným podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., teda v základnej skutkovej podstate, pričom však mali vplyv na výmeru trestu. Preto odvolacie námietky obžalovaného krajský súd vyhodnotil ako účelové, ktoré mali obžalovanému ešte viac znížiť uložený trest. Súčasne neprihliadol ani na odvolacie námietky prokurátora, vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.